

שונא

אורה

היה זה הגליון ה-500 של "העולם הזה", לפני 400 שבועות בדיוק, שפתח במדור שהתקבל בהתלהבות איוסקין: "פינת הווידוים של קוראינו". מדי שבוע שוגרו מאות קוראים(ות) את עשר האבותיהם ושנאותיהם הגדולות, גילו פסיפס של הווי ארצוֹשֶׁרֶאֱלִי, 1947 (ראה להלן). השבוע, בגליון ה-900 מחדש "העולם הזה" את מדור "אוהב־שונא". קוראי "העולם הזה" שוידוים יפורסם יזכו כפרס של לירה אחת, ובהנאה של תרומת חוט למרכז ההווי הישראלי, 1955.

ואלה הדברים...

ואלה הדברים...

שאיני אוהב:

- את הייתי גלילית.
- לקבל ממנו מכתבים.
- לבלוט בחברה ולקבל מחמאות כמי:
- צברה־ילה פראית יחמוּדה.
- לערוך את השולחן לארוחה.
- לטייל ביום בסמטאות ירושלים העתיקה ובלילה בשדות בית הכרם.
- את העולם הזה ביחוד כשהוא עוסק בעניני ההתיישבות התקלאית.
- את חדרו, מקושט בפרחים ובתמינות.
- לרקוד ילס וטנגו.
- להתרחק בים כנרת.
- וייתר מכל: את ארצנו הקסנטונה.

ליאורה, בת הגיל

שאיני אוהבת:

- כשמעירים אותי בבקר.
- כשאבא חוזר מדי ערב לפני צאתי על הפזמין: "לא לשוב מאחר".
- כשאחותי הצעירה מתערכת כעניני.
- כשאמא שואלת: "ההידחת כבר את הכלים?"
- את יום הנסיעה מהבית בגמר החופש.
- את אלה הנוסעים לחוף־לארץ על מנת ללמוד, כביכול.
- את היום שלפני בחינה.
- לרקוד סווינג ולשמוע ג'אז.
- להתרחץ בים כשהציפיות גדולה.
- כשהברתי מעירה לי "האם לא שמנת במקצת?"

שאוהב אני:

- הולקת נרות לביל שבת.
- לקבל אורחים.
- בחורה ליד פסנתר.
- ספר טוב.
- עינים כחולות.
- התחרויות כדורגל.
- ליל ירח.
- רקודים עממים.
- בנות כפר בילה.
- סרחים.

הרצה קפזינסקי, רחובות

ואלה הדברים...

ואלה הדברים...

שאוהב אני:

- לקצור קציר ראשון של תלתן.
- לשמוע ולספר בדיחות.
- יום בו מגיעה אנית מעפילים.
- לשיר במקלחת.
- כשמעריכים את גילי בעשר שנים פחות.
- את השטור השביעי, כ"דבר".
- לקרוא בכל העיתונים על המאירע ש־הייתי עד ראייה לו.
- להכריו קבל עם שאני גליציאנער.
- את הקבוץ המאוחד.
- על יתר "אבות־הגלויות והנסתרות לא אגלה לא בעולם הזה" ולא בעולם הבא.

א. פרומי, קדמה

שאיני אוהב:

- לשקוע עם עגלת ירק בכיץ.
- להתגלה.
- לעמיד בתור.
- לחכות לאיטיבוס.
- את מסאיי.
- רופאים.
- טפשים.
- לשמוע מאנשי עיר: "אצלכם בקביץ טיב".
- נודיקים.
- את עצמי.

שאיני אוהבת:

- אורחים הבאים לבקר בשעה מתאימה.
- כאשר הבית מסודר כהיגן ושקט גמור בו.
- כאשר בעלי במצב רוח טוב ועוזר לי בכל.
- לעייין בספרים ושבועונים בשעת הצהר.
- כאשר הורי נוסעים לכמה שבועות מן הבית.
- להתארח באחד הקיבוצים בערבי קומיץ.
- לבקר בקונצרט ובתיאטרון לבדי כדי יכולת להתרכז.
- כאשר שקט באולם בשעת הצגה ואין הפרעות.
- טולים ברגל, ביחוד במקומות היסטוריים.
- כאשר בעלי מביא לי מתנות בערבי חגים.

שרה שוסטר, קרית מוצקין

ואלה הדברים...

ואלה הדברים...

שאוהב אני:

- את מילדתנו בגבילות — בצפון: מקים בני נפל רזיאל הי"ד, בדרום: סואץ.
- את האמה.
- כשהפעולה מצליחה בתכלית השלמית.
- את מפקדי האמיצים.
- את שירי המולדת ימחולותיה.
- לקרוא את כתבי פרוססור קליזנר ואת שירי א. צ. גרינברג.
- הפעלה מוצלחת.
- "איתה" אם כי היא רחוקה ממני.
- ליכוד הכיתות.

ארים (איש אצ"ל) תל־אביב

שאיני אוהב:

- את ביתור המולדת.
- את השקר.
- לקלול בכלי בשעת פעולה.
- כשמפקד הפעולה אומר: "היינו מצ' ליחים יותר, אילו..."
- תעמולה לצד אחד של ה-11 בלילה.
- מתרחרי ריב.
- התרברבות מיותרת.
- כשרוחם פעולה מטעמים פנימיים.
- את האנגלים.

שאוהב אני:

- לגרום אבידות מכסימליות לאייב ה' מתקין.
- "לקצור" במכונת־יריה.
- לחזור לעמות מתקיסים, ולעשית בהם שמות.
- שהמפקד משבח אותי ואמר: "אה — בראוו".
- לשיר את ההומינין הלאומי, כשהגני חוזרים לבסיס.
- לחביק את הירי בצאתי לחזית.
- לחסיר בכדורים.
- שהיודוני שלי יתפרסם בעולם הזה.
- לישון כל היום, כשלילה שלפני, עמי דתי רחוק על המשמר.
- חיפש ירור — מילדת עצמאית!

איש השירה, חיפה

שאיני אוהב:

- להטעין מקלעי טגן, ולא להשתמש בהם.
- שמעירים אותי משנתי לעמדה, בלי הודעה מוקדמת.
- שמפקדי — מעמידני באותה עמדה, ש־הייתי בה אתמול.
- לשמוע קול יריות, ולא לדעת אם האש היא "משלנו" או מצרינו.
- שמביאים לעמדה בחצות קפה מטעם ויצי, — לא מתוק.
- שמפקדי עורך בקורת ואני נדרש למסור לו "פרטיכל".
- לקרוא בעתונות, שהפעולה בה השתת־תי — בלתי־מוצלחת.
- לעמוד בעמדה, במבחן אש כבדה, אחרי שאולה התחמישת.
- שחברי לעמדה מתפאר בפעולה, שלא השתתף בה.
- לשמוע צלילי רדיו, בזמן שמכונת־יריה מטרטרת.